

บทที่ 1

เป้าหมายและนโยบายการคลัง

1. สรุปเนื้อหา

นโยบายการคลัง หมายถึง การกำหนดโครงสร้างด้านรายได้ การใช้จ่าย และการก่อหนี้สาธารณะเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจมหภาคที่เกี่ยวข้องกับ ระดับรายได้ และการมีงานทำ เสถียรภาพของระดับราคา ค่าจ้าง อัตราดอกเบี้ย การเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ และเสถียรภาพดุลการชำระเงินและอื่น ๆ ส่วนนโยบายการเงิน หมายถึง การควบคุมปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจมหภาคเช่นเดียวกับนโยบายการคลัง ความแตกต่างของนโยบายทั้งสองอยู่ที่

- (ก) ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้ใช้นโยบาย
- (ข) เครื่องมือดำเนินนโยบาย

ส่วนผลกระทบและเป้าหมายจะเหมือนกัน แล้วแต่ว่านโยบายใดจะมีอิทธิพลต่อปัจจัยนั้น ๆ มากน้อยกว่ากันอย่างไร

การดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาลนับเป็นการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (economic activity intervention) อย่างหนึ่งของรัฐบาล นอกเหนือจากการแทรกแซงในด้านอื่น ๆ ในลักษณะของการขึ้นค่า การครอบงำ การควบคุม การส่งเสริม และอื่น ๆ ก่อนหน้าที่การคลังรัฐบาลหรือเรียกอีกอย่างว่าการคลังสาธารณะ (government or public finance) จะเข้ามามีบทบาทในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน ระบบเศรษฐกิจอยู่ในยุคการค้าเสรี (Laissez-faire) หรือระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจที่ยึดมั่นในการทำงานของกลไกราคา (price mechanism) หรือกลไกตลาด (market mechanism) ว่าจะสามารถจัดสรรทรัพยากรให้สังคมได้บรรลุสวัสดิการที่ดีที่สุดหรือบรรลุจุดเหมาะสมของพาเรโต (Pareto optimality) นั่นคือ เมื่อสวัสดิการของคนหนึ่งดีขึ้น สวัสดิการของคนอื่น ๆ ต้องไม่ลดลง (The welfare of one is better off and that of no one is worse off.) ซึ่งหมายถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดนั่นเอง ระบบเศรษฐกิจที่ยึดมั่น

ว่ากลไกราคาหรือกลไกตลาดจะจัดสรรทรัพยากรได้ในลักษณะดังกล่าว เราเรียกว่า ระบบเศรษฐกิจแบบตลาด (market economy) หรือระบบเศรษฐกิจแบบแข่งขันอย่างเสรี (free competitive economy) หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (capitalist economy) แต่เมื่อรัฐบาลใช้มาตรการทางการคลังเข้าแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้วยภาษีศุลกากร การใช้จ่ายรัฐบาล และการกีดกันนี้สาธารณะ ระบบเศรษฐกิจจึงเปลี่ยนมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสม (mixed economy) หรือเรียกอีกอย่างว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมสมัยใหม่ (modern capitalist economy)

ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดของพวกฟาลซ์เซียนิยม (Mercantilists) พวกนี้ถือเสรีภาพตามธรรมชาติเป็นแนวในการประกอบธุรกิจ (Physiocrats) และลัทธิเศรษฐกิจของคลาสสิกหรือนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิก ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์สำนักนี้มียุทธิพลเป็นอย่างมากในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของหลักคำสอนของ อัดัม สมิธ ที่เกี่ยวกับมือที่มองไม่เห็น (invisible hand) นั่นคือ ถ้าทุกคนหรือหน่วยธุรกิจต่างก็ทำหน้าที่ที่ตนมองตัวเองให้ดีที่สุดแล้วสังคมหรือระบบเศรษฐกิจก็จะได้รับประโยชน์สูงสุด ได้ด้วยตัวของมันเอง นอกจากนี้ก็ยังได้รับอิทธิพลจากกฎของเซย์ (Say's law) ที่ว่า "อุปทานสร้างอุปสงค์ (Supply creates its own demand) หรืออุปสงค์สร้างอุปทาน (Demand creates its own supply)" แล้วแต่จะเป็นการมองด้านอุปสงค์หรือด้านอุปทานเมื่อมองด้าน อุปทานหมายความว่า ที่ระดับความผลิตหนึ่งเดี่ย ถ้าใช้สำหรับใช้ส่งออกเป็นการผลิตจะก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนเท่ากับรายจ่าย และรายจ่ายจำนวนนี้ก็เพียงพอที่จะนำมาซื้อผลผลิตระดับนั้นไว้ทั้งหมด นั่นคือ ระบบเศรษฐกิจจะไม่ปรากฏภาวะการว่างงาน และไม่ปรากฏอุปทานส่วนเกินของสินค้าและบริการ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เศรษฐกิจอยู่ในดุลยภาพ เพราะมีการนำปัจจัยการผลิตมาทำการผลิตอย่างต่อเนื่อง ไม่มีปัจจัยการผลิตว่างงาน

จากแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมเหล่านี้ ถึงกับมีคำกล่าวในสมัยกลาง (Middle Ages) ซึ่งเป็นยุคการกึ่งเสรีว่า "รัฐบาลที่ดีที่สุดคือรัฐบาลที่ให้น้อยที่สุด (The best government is the government that does the least)" นั่นคือ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างเสรี เอกชนไม่เห็นด้วยที่จะให้ภาครัฐบาลเข้ามามีอำนาจดำเนินการใด ๆ แทรกแซงการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชน บทบาทของภาครัฐบาลควรจะจำกัดอยู่เพียงแค่ว่า

- (ก) การป้องกันประเทศ
- (ข) การรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน และ
- (ค) การมีเหตุผลยุติธรรมเพื่ออำนวยความสะดวก

ถ้าบทบาทรัฐบาลจำกัดอยู่เพียงแค่นี้ก็จะทำให้การดำเนินงานกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพตามอุดมการณ์ของลัทธิเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม

ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมเชื่อว่า การทำงานของกลไกตลาดจะสามารถทำให้ระบบเศรษฐกิจบรรลุเป้าหมายเศรษฐกิจที่สำคัญ 4 ประการคือ

- (ก) บรรลุเสรีภาพในการเลือกส่วนบุคคล
- (ข) บรรลุระดับการครองชีพที่ดีที่สุด
- (ค) บรรลุเสถียรภาพและการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ และ
- (ง) บรรลุความเป็นธรรมในการกระจายรายได้

จากอุดมการณ์ของลัทธิเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ได้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในช่วงศตวรรษที่ 18 และ 19 ขณะเดียวกัน ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจก็นำมาซึ่งความทุกข์ยากแสนสาหัสมาให้ชนชั้นกรรมาชีพ เนื่องจากการขูดรีดเอารัดเอาเปรียบแรงงานผู้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตที่เหลือเฟือ ในขณะที่นายทุนผู้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตที่ขาดแคลนกลับอยู่สบายมีการดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย ประเด็นนี้ก็นำมาซึ่งปัญหาช่องว่างระหว่างชนชั้น หากปล่อยให้สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินต่อไปก็อาจจะนำไปสู่สงครามระหว่างชนชั้น (class war) ตามคำทำนายของคาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx)

นอกจากนี้ การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวของลัทธิเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม โดยอาศัยการทำงานของกลไกตลาดเป็นตัวจัดสรรทรัพยากรก็มีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เพราะกลไกตลาดไม่สามารถที่จะจัดสรรหรือทำการผลิตสินค้าทุกอย่างได้ บางอย่างแม้จะผลิตได้แต่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน สินค้าที่กลไกตลาดไม่สามารถที่จะจัดสรรได้ก็คือสินค้าสังคม (social goods) หรือสินค้าสาธารณะ (public goods) ส่วนสินค้าที่สามารถจัดสรรได้แต่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน หรือจัดสรรได้แต่ไม่สามารถที่จะจัดสรรได้อย่างมีประสิทธิภาพคือสินค้ากึ่งสาธารณะ (quasi-public goods) การที่กลไกตลาดไม่สามารถที่จะจัดสรรสินค้าสังคมได้เนื่องจากสินค้าสังคมมีลักษณะ

(1) เป็นสินค้าที่สังคมบริโภคร่วมกัน (joint consumption) นั่นคือทุกคนในสังคมได้บริโภคสินค้านี้ในปริมาณที่เท่ากัน

(2) การบริโภคไม่มีการแก่งแย่งกัน (nonrival consumption)

(3) ทุกคนได้รับความพึงพอใจจากกรบริโภคสินค้านี้ร่วมกันเท่าเทียมกัน ตัวอย่างสินค้านี้ได้แก่ กองทัพแห่งชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้การปล่อยให้กลไกตลาดทำการผลิตสินค้าบางอย่าง ก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบภายนอก (externalities) ในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดการประหยัดภายนอกหรือก่อให้เกิดต้นทุนภายนอก (external diseconomy) และก็ไม่ควรที่จะให้กลไกตลาดทำการผลิตสินค้าที่ต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ๆ ใช้เทคนิคการผลิตขั้นสูง และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้นว่า การผลิตหรือติดตั้งโรงงานปฏิกรณ์ปรมาณู เป็นต้น

ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมประสบความสำเร็จอย่างมากในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจเกิดการตกต่ำอย่างรุนแรงหรือที่เรียกว่า “The Great Depression” ความเชื่อที่ว่าระบบเศรษฐกิจแบบตลาดจะทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้เอง กลับไม่ปรากฏว่าเศรษฐกิจจะฟื้นหรือดีขึ้น มีแต่แนวโน้มว่าจะตกต่ำไปเรื่อย ๆ และทำท่าว่าจะรุนแรงยิ่งขึ้น

จากสภาพปัญหาและข้อจำกัดของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมที่กล่าวมา ทำให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ มองเห็นความจำเป็นที่จะเข้าไปแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการขึ้นค่า การครอบงำ การควบคุม การส่งเสริมและอื่น ๆ นโยบายการคลังและนโยบายการเงินก็เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่รัฐบาลใช้ในการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จึงจะเห็นว่าการแทรกแซงด้านกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาลเป็นไปอย่างกว้างขวาง เอ.อาร์.มัสเกรฟได้แบ่งเป้าหมายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลออกเป็น 3 ประการคือ

- (1) หน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากร
- (2) หน้าที่ในการกระจายรายได้
- (3) หน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพและการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ

ในระยะหลังมีนักเศรษฐศาสตร์บางท่านได้แยกหน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ และหน้าที่ในการทำให้เศรษฐกิจขยายตัวหรือเจริญเติบโตออกจากกัน เป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่กล่าวมาเป็นที่มาและความสำคัญของการคลังรัฐบาลหรือการคลังสาธารณะ และเป็นที่มาของการศึกษาวิชาทฤษฎีและนโยบายการคลัง

2. แนวคำถามแบบขยายความ

จงอธิบายให้ชัดเจนและกระชับ

1. นโยบายการคลัง

.....
..... (ค.ต. 14-5)

2. นโยบายการเงิน

.....
..... (ค.ต. 15)

3. ลักษณะธุรกิจแบบเสรีนิยม

.....
..... (ค.ต. 3)

4. รัฐบาลที่ดีที่สุดคือรัฐบาลที่ทำน้อยที่สุด

.....
..... (ค.ต. 3)

5. มือที่มองไม่เห็น

.....
..... (ค.ต. 3)

6. อุปทานสร้างอุปสงค์

.....
..... (ค.)

7. จุดเหมาะสมของพารโต

.....
..... (ค.ต. 3)

8. หน้าที่ของรัฐบาลในทัศนะของลักษณะธุรกิจแบบเสรีนิยม

.....
..... (ค.ต. 3)

9. เป้าหมายด้านเศรษฐกิจของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม.....

(ก.ต. 4-5)

10. อำนาจอธิปไตยของผู้บริโภค.....

(ก.ต. 4)

ii. ความเป็นธรรมในการกระจายรายได้.....

(ก.ต. 5.13)

12. สินค้าสังคมหรือสินค้าสาธารณะ.....

(ก.ต. 6)

13. ผลกระทบภายนอก.....

(ก.ต. 6)

14. ระบบเศรษฐกิจแบบผสมหรือทุนนิยมสมัยใหม่.....

(ก.ต. 8)

16. หน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากร.....

(ก.ต. 11)

16. หน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ.....

(ก.ต. 13)

17. หน้าที่ในการส่งเสริมหรือผลักดันให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตหรือขยายตัว.....

(ก.ต. 13-14)

3. แนวคำถามแบบขยายความคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จงอธิบายคำศัพท์และความหมายให้ชัดเจนและกระชับ

1. Fiscal Policy.....
.....
..... (ค.ต. 2,14-15)
2. Monetary Policy.....
.....
..... (ค.ต. 15)
3. Laissez-Fare
.....
..... (ค.ต. 2-3)
4. The best government is the government that does the least.....
.....
..... (ค.ต. 3)
5. Invisible Hand.....
.....
..... (ค.ต. 3)
6. Supply creates its own demand
.....
..... (ค.ต. 3)
7. Pareto Optimality
.....
..... (ค.ต. 3)
8. Price or Market Mechanism.....
.....
..... (น.61. 3)
9. Free Competitive or Capitalist Economy.....
.....
..... (ค.ต. 3)

10. Consumer Sovereignty

(4)

11. Perfect Knowledge.....

(4)

12. Efficiency of Resources Allocation.....

(4)

13. Equity in The Distribution of Income

(5)

14. Social or Public Goods.....

(6)

15. Externalities

(7)

16. The Great Depression.....

(1)

17. Product Mix

(8)

18. Allocation Function.....

(11)

19. Social or Community Wants

(12)

20. Modern Capitalist or Mixed Economy	
.....	
.....	(7. 8)
21. Merit Wants.....	
.....	
.....	(m 12)
22. Demerit Wants.....	
.....	
.....	(7. 12)
23. Quasi-Public Goods.....	
.....	
.....	(m 12)
24. Distribution Function	
.....	
.....	(a. 13)
25. Growth Function.....	
.....	
.....	(7. 13)
26. Stabilisation Function.....	
.....	
.....	(ol. 13)
27. Policy Targets or Goals.....	
.....	
.....	(7. 17)
28. Policy Tools or Instruments.....	
.....	
.....	(61. 17)

4. แนวคำถามแบบปรนัย

จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อแตกต่างของนโยบายการคลังและนโยบายการเงินคือ

1. ผู้กำหนดนโยบาย
2. เครื่องมือดำเนินนโยบาย
3. เป้าหมาย
4. ข้อ 3. ผิด

(ค.ต. 15)

2. สิ่งเหมือนกันของนโยบายการคลังและนโยบายการเงินคือ

1. ผู้กำหนดนโยบาย
2. เป้าหมาย
3. ผลกระทบ
4. ข้อ 2. และ ข้อ 3. ถูก

(ค.ต. 15)

3. ก่อนหน้าที่มีการคลังรัฐบาล หรือการคลังสาธารณะจะเข้ามามีบทบาทในระบบ เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจเป็นแบบ

1. เสรีนิยม
2. ทุนนิยม
3. ตลาด
4. ถูกทุกข้อ

(ค.ต. 3)

4. ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดคือ

1. ระบบเศรษฐกิจที่เชื่อในการทำงานของกลไกราคา
2. ระบบเศรษฐกิจที่มีผู้เสนอซื้อและผู้เสนอขาย
3. ระบบเศรษฐกิจที่มีตลาดสำหรับวางขายสินค้า
4. ถูกทุกข้อ

(ค.ต. 3)

5. ข้อใดที่ลัทธิเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมไม่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดมาเลย

1. ลัทธิพาณิชย์นิยม
2. ลัทธิเคนส์
3. ลัทธิคลาสสิก
4. ลัทธิยึดถือเสรีภาพตามธรรมชาติเป็นแนวในการประกอบธุรกิจ

(ค. 2)

6. ผู้บัญญัติหลักคำสอน “มือที่มองไม่เห็น” คือ

1. จอห์น เอ็ม เคนส์
2. จอง บี เซย์
3. อัดัม สมิท
4. วิลเฟรโด พาราโต

7. “อุปทานสร้างอุปสงค์” บัญญัติโดย

1. จอห์น เอ็ม เคนส์
2. จอง บี เซย์
3. อัดัม สมิท
4. วิลเฟรโด พาราโต

(ค.)

8. จุดเหมาะสมของพาราโตหมายความว่า

1. สวัสดิการของคนหนึ่งดีขึ้น สวัสดิการของอีกคนหนึ่งเลวลง
2. สวัสดิการของคนหนึ่งดีขึ้น สวัสดิการของคนอีกคนหนึ่งไม่เลวลง
3. สวัสดิการของคนหนึ่งดีขึ้น สวัสดิการของคนอื่น ๆ ก็ดีขึ้นตาม
4. สวัสดิการของคนหนึ่งดีขึ้น สวัสดิการของสังคมก็จะดีขึ้นตาม (ค.ต. 3)

9. ข้อใดที่มีใช่เป้าหมายด้านเศรษฐกิจของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม

1. เพื่อบรรลุเสรีภาพในการเลือกส่วนบุคคล
2. เพื่อบรรลุระดับการครองชีพที่ดีที่สุด
3. เพื่อบรรลุความเป็นธรรมในการกระจายรายได้
4. เพื่อแบ่งสรรทรัพยากรระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (ต. 4-5)

10. เสรีภาพในการเลือกส่วนบุคคลหมายความว่า

1. เสรีภาพของผู้ผลิต ที่จะเลือกทำการผลิตสินค้า
2. เสรีภาพของผู้บริโภคที่จะเลือกซื้อสินค้า
3. เสรีภาพของแรงงาน ที่จะเลือกทำงาน
4. ถูกทุกข้อ (ต. 6)

11. สินค้าใดเป็นสินค้าสังคมหรือสินค้าสาธารณะ

1. กฎหมายรัฐธรรมนูญ
2. การไฟฟ้า

3. สวนสัตว์ดุสิต

4. การศึกษา

(ต. 6)

12. สินค้าใดเป็นสินค้ากึ่งสาธารณะ

1. การประปา

2. รายการทางทีวี

3. รายการทางวิทยุ

4. ตำรวจ

(ต. 12)

13. ผู้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตที่เหลือเฟือคือ

1. เจ้าของทุน

2. เจ้าของที่ดิน

3. แรงงาน

4. เจ้าของเทคโนโลยี

(ค)

14. R.A.Musgrave กำหนดเป้าหมายด้านเศรษฐกิจไว้

1. 2 ประการ

2. 3 ประการ

3. 4 ประการ

4. 5 ประการ

(ค.ต. 11)

15. การจัดเก็บภาษี แล้วนำเงินรายได้จากภาษีอากรไปใช้จ่ายเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวกับ

1. การจัดสรรทรัพยากร

2. การกระจายความเป็นธรรม

3. การรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ

4. การส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(ต. 13)

16. การผลิตน้ำมันของการปิโตรเลียมเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวกับ

1. การจัดสรรทรัพยากร

2. การกระจายความเป็นธรรม

3. การรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ

4. การส่งเสริมการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ

(ต. 11)

17. การดำเนินนโยบายการคลังและหรือนโยบายการเงินในภาวะที่เศรษฐกิจเกิดภาวะเงินเฟ้อหรือเงินฝืด เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

1. การควบคุมสถานการณ์ทางการคลังและ/หรือการเงิน
2. การรักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ
3. การส่งเสริมการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ
4. ข้อ 1. ผิด

(ต. 13-14)

18. วิชาทฤษฎีและนโยบายการคลังเป็นการศึกษาการคลังที่เกี่ยวข้อง

1. มหาเศรษฐศาสตร์การคลัง
2. จุลเศรษฐศาสตร์การคลัง
3. เสถียรภาพและการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ
4. ข้อ 2. ผิด

(ต. 16)

19. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติถือว่าเป็น

1. เป้าหมายของนโยบาย
2. เครื่องมือดำเนินนโยบาย
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ
4. ถูกทุกข้อ

(ต. 17)

5. แนวคำถามแบบอัตนัย

1. จงให้คำจำกัดความของนโยบายการคลังและการเงิน และเปรียบเทียบให้เห็นสิ่งที่เหมือนกันและแตกต่างกันของนโยบายทั้งสอง (ต. 14-15)
2. จงอธิบาย การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของลัทธิเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมมาตามที่ท่านเข้าใจ (ต. 2-3)
3. จงอธิบาย เป้าหมายด้านเศรษฐกิจของการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม (ต. 4-5)
4. เพราะเหตุไร การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมจึงประสบความล้มเหลว (ต. 6-7)
5. จงอธิบาย ความจำเป็นของรัฐบาลในการเข้าไปแทรกแซงการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชน (ต. 9-10)
6. ในการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาครัฐบาล รัฐบาลมีเป้าหมายด้านเศรษฐกิจอย่างไร (ต. 11-14)
7. จงอธิบาย ลักษณะของการขัดแย้งด้านเป้าหมายและนโยบายด้านเศรษฐกิจ พร้อมยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายมาไม่น้อยกว่า 6 ตัวอย่าง (ต. 17-19)